

держави з гетьманом Максимом Залізняком на чолі. Це найвищий момент повстання, перехід від військових справ до побудови держави. Народно-визвольне повстання 1768 року потрясло польсько-шляхетський політичний устрій на Правобережній Україні, наблизило час її возз'єднання з Лівобережжям у складу Росії. Воно надовго збереглося у народній пам'яті й відіграло велику роль у формуванні визвольних традицій українського народу.

Список використаних джерел:

- 1 Антонович В. Исследование о гайдамачестве [Електронний ресурс] / Володимир Антонович – Режим доступу до ресурсу: <http://litopys.org.ua/anton/ant18.htm>.
2. Белочкіна Ю. В. Коліївщина. 1768 [Електронний ресурс] / Ю. В. Белочкіна – Режим доступу до ресурсу: <http://online-knigi.com/kniga/koliivshina-1768>.
- 3 Мірчук П. Коліївщина. Гайдамацьке повстання 1768 р. [Електронний ресурс] / Петро Мірчук // Бібліотека Українознавства, Ч. 41. – New York: Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка, 3 друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні. London. – 1973. – Режим доступу до ресурсу: <http://exlibris.org.ua/hajdamaky/index.html>.
4. Мицик Ю. А. Умань козацька і гайдамацька. – К.: Вид. дім «КМ Академія», 2002. – 187 с.
5. Чухліб Т. Судити чи розуміти гайдамаків? Тарас Чухліб про Коліївщину [Електронний ресурс] / Тарас Чухліб // Історична правда – 2015 –с Режим доступу до ресурсу: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2015/12/16/148812/>.

Аделіна Банк

Науковий керівник:

к.е.н., доц. Поворознюк І.М.

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ

Сільський зелений туризм активно розвивається та з кожним роком здобуває все більшу популярність серед туристів усього світу.

Згідно з Законом України «Про сільський зелений туризм» сільський туризм визначається, як відпочинковий вид туризму, що передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі) [4].

Оскільки це вид туризму, який розповсюджується з кожним роком, все більше, як і будь-який інший вид, він має низку своїх переваг та недоліків.

Так до переваг сільського туризму можна віднести:

1. Це відносно новий вид відпочинку про який ще на початку ХХІ ст. мало хто чув, завдяки чому існують групи людей, які надають йому перевагу з цікавості або за бажанням спробувати раніше невідомий їм відпочинок.

2. Він підходить для різних груп туристів, оскільки є цікавим та корисним, як для жителів мегаполісів, для людей похилого віку, яким необхідне перебування на екологічно чистих територіях, так і для сімей, оскільки такий вид відпочинку підходить для всіх членів тієї чи іншої родини, наприклад дитина має можливість побути на природі чи сходити на пікнік, батько може зайнятися рибальством, а мати ознайомитися з особливостями місцевої кухні.

3. Перевагою сільського зеленого туризму є те, що завдяки його існуванню популяризується сільська місцевість, що сприяє її розвитку, а відповідно і створення та розвиток інфраструктури необхідної для комфортного перебування туристів у селі.

4. Сільський, зелений туризм має позитивний вплив на вирішення соціально-економічних проблем села, а саме він розширює сферу зайнятості сільського населення, стимулює устрій сільських поселень тощо [3, с. 38].

Якщо ж говорити про недоліки функціонування сфери сільського туризму, то тут основним мінусом є недосконале законодавство, яке гальмує швидкий розвиток сільського зеленого туризму. Також серед недоліків розвитку даного виду туризму є недостатній рівень кваліфікації або ж взагалі відсутня спеціальна освіта осіб, які надають туристичні послуги у селі; недостатня кількість реклами та інформації про сільські місцевості, які може відвідати турист.

Тому варто зазначити, що одним з важливих чинників удосконалення сільського зеленого туризму є політика його державного регулювання. Державне регулювання сільського зеленого туризму – це цілеспрямований вплив з боку держави та її органів, яким державою делеговані відповідні повноваження щодо формування і підтримки туристсько-рекреаційного середовища, регулювання обсягів і напрямів туристичних потоків, створення туристичної інфраструктури, охорони рекреаційних ресурсів і заповідних територій, організації відпочинку та вільного часу населення країни, підготовки кадрів для рекреаційно-туристичних комплексів.

Отже, це складний процес, який включає в себе розробку державної політики регулювання розвитку сільського туризму, обґрунтування її мети, основних завдань, напрямків, вибору інструментів і методів її здійснення [1, с.72].

Як зазначає Кудла Н.Є.: «Сільський туризм має великі шанси для подальшого розвитку в Україні. Західні регіони нашої держави

вирізняються специфічною структурою сільського господарства, яка ґрунтується на приватній власності на землю з переважанням індивідуальних форм ведення господарства, а також є носієм матеріальних об'єктів культури, автентичного народного фольклору, звичаїв, обрядів, яких дотримуються й які переказують з покоління в покоління. Крім великих промислових регіонів з деградованим природним середовищем, в Україні є багато сільських територій, які характеризуються привабливими краєвидами, сприятливою екологічною ситуацією, неповторною флорою і фауною. Ці чинники можуть зацікавити туристів, які прагнуть близького контакту з природою, звільнення від шаленого ритму життя, релаксу від робочого напруження, проведення часу в родинному колі, у пошуках особистого контакту із сільськими жителями [2, с. 17].

Отже, сільський зелений туризм – це вид відпочинку та рекреації, в якому людині забезпечується відновлення моральних та фізичних сил у кращих екологічних умовах ніж ті в яких турист проживає постійно, із можливістю пізнання традицій, звичаїв, побуту місцевості в якій вона перебуває. Це той вид туризму якому для стрімкого розвитку необхідна підтримка з боку держави та місцевих органів влади, вид туризму який вже займає вагому нішу у світовому туризмі.

Список використаних джерел:

1. Горішевський П.В. Сільський зелений туризм: організація гостинності на селі: підручник / П.В. Горішевський, В.П. Васильєв, Ю.В. Зінько. – І.-Франківськ: Місто – Н., 2008. – 158с.
2. Кудла Н.Є. Сільський туризм: Основи підприємництва та гостинності: навч. посіб. / Н.Є. Кудла. – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 152с.
3. Кузик С.П. Географія туризму: навч. посібник / С.П. Кузик. – Київ: Знання, 2011. – 271с.
4. Інститут сільського розвитку: Закон України «Про сільський зелений туризм» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://icp.org.ua/ukr/zakon/akts/2005/08/18/zakon_ukraini_pro_si_206.html